

Mijn brief

Ik ben Laila en zou zo graag bij jullie in de kerk willen zitten. Ik ben vaker in de kerk geweest met mijn papa en mama en mijn 3 broertjes.

Ik ben 11 jaar en woon al heel in Nederland. Ik ben geboren in Winterswijk. Mijn papa en mama zijn met ons al 17 keer verhuisd. Eerst heb ik in asielzoekerscentra gewoond, later woonde ik in Groesbeek in een caravan. Nu woon ik al een paar jaar bij INLIA in Groningen. Dat heet Bed-Bad en Brood.

Weet je wat dat is: we hebben een bed, krijgen een beetje geld en we kunnen onder de douche en naar de wc. Samen met heel veel andere mensen en kinderen. Ik heb mijn CITO toets gedaan en ben naar open dagen op middelbare scholen geweest. Ik krijg een HAVO advies en wil later fysiotherapeut worden.

Thuis is het niet leuk. We wonen heel erg klein, hebben bijna geen geld en er mag nooit een vriendinnetje komen.

Mijn vader en moeder zijn altijd bang, bang dat de politie komt, bang voor mensen die komen en vragen stellen, te veel vragen.

We mogen niet in Nederland blijven, moeten terug naar het noorden van Irak waar mijn vader en moeder vandaan komen. Ik ken dat land niet en mijn broertjes ook niet. Ik ben hier geboren en ik ben Nederlands. Ik kan een beetje Koerdisch praten, maar kan geen Arabisch. En ik kan het al helemaal niet schrijven, al die rare tekens.

Het is niet veilig in Irak en daarom zijn mijn papa en mama gevlucht. Hier is geen oorlog, hier is het wel veilig. Het duurde zo veel jaar voordat papa en mama hoorde dat we niet in Nederland mochten blijven. Toen zat ik al in groep 6.

Maar toen hebben ze verteld dat als kinderen hier al heel lang waren, ze kinderpardon konden krijgen en dan mogen we blijven, ook mijn papa en mama. Dan wil ik weer naar Groesbeek, want ik mis mijn vriendinnetjes.

De advocaat heeft het gevraagd, maar nu 2 jaar later, heeft ze verteld dat we toch terug moeten naar Irak. De regels zijn zo streng gemaakt, dat niemand toch mag blijven.

Waarom mag ik niet blijven in het land waar ik geboren ben en opgegroeid?

Waarom mag ik niet naar de middelbare school om fysiotherapeut te worden?

Waarom mag ik niet gewoon alles doen wat Nederlandse kinderen doen? Ik wil naar school, naar de kerk, ik wil dansen en blij zijn.

Ik zou zo graag met jullie willen praten en het allemaal vertellen.

Ik wil niet dat mijn papa en mama en broertjes verdrietig en bang zijn. Ze hebben gezegd jullie krijgen kinderpardon, waarom nu niet?

Ik heb toch niets verkeerd gedaan? Waarom mogen dan van alle 400 kinderen er maar 2 blijven? Zij zijn op de televisie geweest, wij niet.

Wij zijn toch ook kinderen? Wij praten Nederlands, doen alles hetzelfde als Nederlandse kinderen.

De kerken en INLIA willen ook dat wij mogen blijven, maar toch.....het is niet meer veilig voor ons in Nederland.

Daarom kan ik niet in de kerk met jullie praten, daarom is mijn stoel leeg.

Willen jullie met Kerst aan ons denken?

Laila